

sonată pentru lebăda albă

Ioan Grigoraș

mă aplec peste toarta timpului
ca picătura unui zar
ce plânge în ceașca sorții
și deschid poarta luminii
cu ochii gândului ascuns
sub voalul tăcerilor matinale

am împrumutat din visul lui Botticelli
martor la Nașterea lui Venus
un ciob de culoare
să-ți ating petala
ca-ntr-un Love Story
desenat de Clayderman
pe pianina sufletului

însetat de formele tale
îți prind în brațele privirii
trupul de lebădă
și sufletul meu e inundat de zbor
ca lacul lui Ceaikovski

așa am aflat
că ador fiecare secundă din tine
și vreau să mă transform în poet